

2e Jaargang
Juni 1947
Nummer 9

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

REDACTIONEEL

In ons Octobernummer van het vorig jaar schreef wijlen Hil v. d. Mey onder het opschrift „Wedstrijdorganisatie in mineur” over het seizoen 1946 o.a.: „De verschillende nationale en regionale wedstrijden kenmerkten zich door onvoldoende voorbereiding en slechte wedstrijdorganisatie.” Thans, nu de eerste wedstrijden van het seizoen 1947 achter de rug zijn, hebben we er niet veel vertrouwen in dat het dit jaar beter zal gaan. Bij het sterk overladen programma van Suomi op 1 Juni kwam men steeds meer achter op het chronologisch overzicht, zodat het laatste nummer, de Zweedse estafette, ruim een uur over tijd werd gelopen, met gevolg dat er van de twaalf ingeschreven ploegen slechts drie aan de start verschenen. Daarbij kwam nog, dat de geluidsinstallatie, die reeds gedurende de wedstrijd zeer zwak was, na een paar uur helemaal uitviel, zodat van enige voorlichting aan het publiek praktisch geen sprake was. Ook bij de regionale wedstrijden van D.E.M. was een week later de geluidsinstallatie niet best, doch het ergste was daar, dat er bij de aanvang van de wedstrijd bijna geen juryleden aanwezig waren. Het was slechts aan het energieke ingrijpen van de tot wedstrijdleider „gebombardeerde” Steph van Duin te danken, dat de wedstrijden doorgang konden vinden en tot een goed einde gebracht werden.

In „De Athletiekwereld” lezen we dik-

wijls over de grootse plannen van de propaganda-commissie van de Unie. Doch hoe groots ook opgezet, deze acties zullen nimmer resultaat opleveren, zolang er atletiekwedstrijden op een dergelijke wijze georganiseerd worden. Een slecht georganiseerde wedstrijd moet een uitzondering blijven, thans is het nog steeds usance. Hopen wij slechts, dat we volgende maand kunnen schrijven, dat de trialmeet door onze vereniging puik georganiseerd was. Want goede organisatie van onze wedstrijden is één van die dingen, waarmede we de nagedachtenis van onze overleden voorzitter kunnen eren.

Henk Willems heeft blijkbaar nog steeds niet helemaal de tijd kunnen vergeten, dat hij deel uitmaakte van de redactie van dit blad, want de tekeningen voor de koppen van de vaste rubrieken zijn door zijn vaardige hand ontstaan.

OFFICIEEL

Bedankt: P. Neumann.

HAARLEM-SCHAERBEEK. Zoals bekend wordt deze internationale wedstrijd op Zondag 13 Juli a.s. te Zandvoort georganiseerd. Het ligt in de bedoeling de Belgen, die met ongeveer 25 man naar Haarlem komen, bij onze leden onder te brengen. Wij doen een dringend beroep op hen, die in staat zijn één of meer van onze gasten gedurende twee nachten logies te verschaffen, dit zo spoedig mogelijk aan het secretariaat te melden.

Gevonden voorwerpen: Een paar spikes maat 41. Terug te bekomen bij Jan Belle. Een paar gymnastiekschoenen 41/42. Terug te bekomen bij Gé van Berkel.

Adreswijzigingen: C. Elsinga, Potgieterstraat 23; D. Jordens, Drilsmapplein 22; H. v. d. Berg, Koppestokstraat 27; W. Tackema, 3e Emmadwarstraat 1, Den Helder.

Verhoging minimum-donatie. Bij bestuursbesluit is de minimum-donatie verhoogd tot f 4.—.

PERSONALIA

Ans Buma en Gé van Ee hebben zich op 1 Juni verloofd. Wij hopen, dat de combinatie handbalster/athleet tot een ideale samenwerking zal mogen leiden en wensen hen alsnog van harte geluk.

Een nog belangrijker stap deden **Jos Lubbers en Cor Elsinga**. Zij traden op 24 Juni in de huwelijksboot. Hopelijk zal Cor het bootje zo weten te laveren, dat het ook weer eens de „HAARLEM“-haven zal aandoen. Inmiddels, jonggehuwden, weest overtuigd van onze hartelijke gelukwensen.

HET LAATSTE AFSCHIED

Dinsdagmiddag 27 Mei hebben wij onze voorzitter op zijn laatste reis naar Westerveld vergezeld. Als ooit gebleken is hoeveel vrienden „onze“ Hil in de atletiekwereld had verworven, dan was het wel op die door de zon overgoten Dinsdagmiddag daar in de prachtige omgeving van Westerveld. De grote aula was tot de laatste plaats bezet en velen moesten met een staanplaatsje genoegen nemen.

Als eerste spreker nam Ir. Paulen het woord om namens de K.N.A.U. maar ook als bewonderaar en leerling van de overledene een afscheidswoord te spreken. Hij bracht v. d. Mey dank voor het vele werk, dat hij voor de Unie had verricht. Bewondering had hij vooral voor v. d. Mey gekregen tijdens zijn laatste levensweek, toen hij een waarlijk heroïsche doodsstrijd voerde. Als leerling van de voorzitter zei hij nog steeds met buitengewoon veel genoegen terug te denken aan de tijd, toen hij onder zijn leiding op het „HAARLEM“-veld trainde. Het is op dit veld geweest, waar hij velen zijn vriendschap heeft gegeven.

Vice-voorzitter v. Duin kreeg hierna de gelegenheid om namens de vereniging Hil voor het laatst toe te spreken. „Van de oprichters van de vereniging ben jij de enige, die de club steeds trouw bent ge-

bleven,” aldus spreker, „en thans draag je haar als een machtig monument aan ons over. Als vervanger op jouw plaats beloof ik je, dat ik al het mogelijke zal doen de vereniging geheel in jouw geest verder te leiden. Namens de jongens van de huidige wedstrijd ploeg moet ik je heel hartelijk dank zeggen voor alles wat je tot het laatste ogenblik voor hen hebt gedaan. Hil, ik wens je vrede toe,” aldus besloot de heer v. Duin.

Het ere-lid, de heer v. Balen Blanken, sprak als oud-bestuurslid van de H.A.V. en als voorzitter van de voetbalclub. Hij herinnerde aan de vele jaren, die hij tesamen met v. d. Mey in het atletiekbestuur had gezeten en aan de vele successen, die toen bereikt waren. Later had de voetbalclub de persoon van de spreker geheel opgeëist, maar Hil was de atletiek trouw gebleven. Het was vooral aan de leiding van de ontslapene te danken, dat de verhouding tussen voetbal- en atletiekclub steeds zo uitstekend is geweest. De heer v. Balen Blanken besloot met de woorden: „Je hebt vele honderden jonge mensen een sportieve- en goede geest voor het verdere leven meegegeven.”

Steph v. Musscher, lid van verdienste, sprak hierna een persoonlijk woord. Hij zei in zijn leven twee vaders gehad te hebben, n.l. een echte vader en een sportvader. v. d. Mey was zijn sportvader geweest, aan wie hij veel te danken had. Zich tot Mevr. v. d. Mey richtend, zei hij, dat zij was, is en zal blijven de Moeder van de H.A.V.

Dr. Broekmeier dankte namens de familie voor de overweldigende belangstelling. „Wij weten, dat Hil in zijn leven veel heeft gegeven, maar juist wij kunnen er ook over oordelen, dat hij eveneens veel heeft ontvangen en wij kunnen u dan ook zeggen, dat hij hiervoor vooral in de laatste moeilijke jaren van zijn leven zeer erkentelijk was.”

Onder orgelspel daalde hierna langzaam de kist. Wij hadden de voorzitter de laatste eer bewezen.

Enige uren later was de „HAARLEM“-ploeg weer verenigd voor de Dinsdagavondtraining. Hier was het Jan Hut, die voor de aanvang van de training nog een kort herdenkingswoord sprak en toen ging het weer verder op de weg naar de herovering van het clubkampioenschap. Een weg, die zonder een leidsman als v. d. Mey moeilijker dan ooit zal zijn, maar die des-

ondanks afgelegd zal moeten worden, omdat wij hiermede slechts voldoen aan de liefste wens van onze veel te vroeg ontslapen voorzitter. Wanneer de jonge ploeg overtuigd kan zijn van de steun van de vele ouderen, die Hil de laatste eer be-
wezen, dan kunnen wij weer met enkele jaren aan de top staan. Laten die ouderen niet zeggen: „Hil is er niet meer, nu zal het wel mis gaan met de club.“ Onze huidige ploeg staat er borg voor, dat het niet mis zal gaan met onze H.A.V. Doch wanneer die jonge ploeg eens van uw ervaring wil profiteren en een beroep op uw hulp doet, laat dit beroep dan niet vergeefs zijn. Dan zal er uit dat smartelijke afscheid van Dinsdag 27 Mei een nieuw contact gelegd zijn, een contact, dat heilzaam kan zijn voor de verdere toekomst van ons aller „HAARLEM“.

H.

JAN SOOMER:

Hartelijk dank voor jullie laatste brief. Nu weet ik tenminste weer hoe het er met mijn „HAARLEM“ voorstaat. Ik ben erg blij, dat ik zulke optimistische berichten over onze junioren kon lezen, doch als een zwarte schaduw valt daar het overlijden van onze voorzitter overheen. Dit bericht heeft mij heel erg getroffen, want ook voor mij heeft hij heel veel gedaan in de korte tijd, die ik als actief „HAARLEM“-lid mee heb kunnen maken.

Met mij gaat alles verder nog steeds goed, voorzover het dan goed kan gaan, je leeft hier op de gedachte, dat je binnen niet al te lange tijd weer thuis zult zijn.

Vandaag heb ik me weer eens op een atletiekwedstrijd gewaagd om 'n 1500 m hard te lopen, maar tot mijn spijt heeft het mij niet het resultaat gebracht, wat ik ervan verwacht had, ik werd n.l. vijfde. Deze race was een herhaling van mijn eerste wedstrijd in 1943 in Amsterdam, waar het me toen mocht gelukken eerste te worden, alles ging precies zoals het moest, tot op ongeveer 200 m. Toen kwam ik „vast te zitten“ en moest — ik liep toen in 2e positie — nr. 1 loslaten en kwam

verder in het stuk niet meer voor, want ik moest ook nog enkele andere lopers laten passeren, zodat ik genoeg moest nemen met de vijfde plaats. De tijden op deze afstand zijn niet denderend, 4.48, maar ja, we zitten hier in de tropen en dat is heel wat anders dan lopen in Holland. Het Indisch record op de 1500 m is dan ook niet veel bijzonders in vergelijking met Holland, n.l. 4.28.5, dus boven de tijd, die ik destijds maakte. Ik zal vanzelfsprekend onvermoeid doorgaan mijn tijd te verbeteren.

Ook Cassee heeft nog aan deze wedstrijden deelgenomen op de 100 m, maar dat was voor hem helemaal een moeilijke opgave tegen die Indische sprinters, vooral ook, omdat hij helemaal ongetraind was. Het is echter geweldig, dat hij in dezelfde compagnie als ik zit, zodat er weer een mannetje meer is om mee te trainen. Tot nu toe waren we met twee man en dan is er niet veel aan. Ik hoop dus, dat ik jullie over enige tijd betere resultaten kan schrijven.

Nu jongens, veel beleef ik hier niet verder, dus ik ga nu eindigen. Veel succes in het a.s. seizoen en „zet 'm op“. Houden jullie me regelmatig van de resultaten op de hoogte?

De meest hartelijke clubgroeten aan allemaal ook van Cassee en speciaal van Jan.

BRAVO!!

Dick Sloos, Marius Schutte en Hans Busé

Jullie hebben het hem geflikt op die gloeiend hete eerste Junidag daar op de Suomi-sintelbaan in Velsen. Door jullie toedoen zijn daar tijdens de eerste grote wedstrijd dag van het seizoen de eerste clubrecords gesneuveld. Het begon met Dick Sloos. Zelden zal op een dergelijke manier een clubrecord tot stand gekomen zijn. Hartkloppingen bezorgde hij ons op de 100 m junioren door op de verraderlijke 80 m streep af te stoppen. Zijn voorsprong was echter zo groot, dat hij niettemin met ruim verschil finishte in de nieuwe recordtijd van 11.6. Veronderstel eens, dat Dick de race op volle snelheid had uitgelopen. Ja, veronderstel eens. Toen die 800 m junioren. Marius Schutte liep een goede eerste 400 m, kwam in de tweede ronde wat vast te zitten, ging niettemin in de laatste bocht goed naar voren en finishte als tweede. Wederom was een nieuw club-

recórd een feit, 2.11.9. Hans Busé gaf in de 2e serie van de 800 m een prachtig staaltje wedstrijdmoed weg, iets wat vele senioren direct van hem mogen overnemen. Razend snel weg en direct aan kop, draaide hij de eerste 400 m in 60 sec. Misschien had hij beter gedaan na 300 m met de 2e of 3e positie genoeg te nemen, wellicht zou hij dan niet als nr. 4 maar als nr. 1 of 2 hebben gefinisht, maar toch die wedstrijdmentaliteit van Hans werkte op ons op dat fel door de zon beschenen middenveld als een heerlijk verfrissend windje. De tijd van Hans Busé was 2.12.7, eveneens beneden het oude record.

Nogmaal bravo, Dick, Marius en Hans. Jullie recordverbeteringen waren naast de andere verrassende „HAARLEM“-prestaties wederom een aanwijzing, dat we de eerste schreden op de moeilijke weg naar de top reeds hebben afgelegd. Het zal ongetwijfeld nog enkele jaren duren voor het einddoel bereikt is, maar komen doen we er. 1 Juni bewees dat opnieuw ondubbelzinnig.

Een Hil v. d. Mey-herdenking omlijst door onderlinge wedstrijden

Eerste Pinksterdag, de laatste Stadiontraining 1947, de eerste Stadiontraining, waarbij we de zekerheid hadden onze erevoorzitter nooit meer te zullen terugzien. Een verrassend grote ploeg atleten verzamelde zich voor de aanvang van de training op het cement van de wielersbaan voor de eretribune, waarop onze leden van verdienste v. Musscher, v. d. Klinkenberg en Eysker hadden plaats genomen, benevens Chris Berger en masseur Ouwkerk, om naar een werkelijk magistrale herdenkingsrede van vice-voorzitter v. Duin te luisteren. Hij zei o.a., dat er drie plaatsen zijn, waaraan de naam v. d. Mey en de H.A.V. onverbrekkelijk verbonden zijn. Dat zijn het „HAARLEM“-veld, de Brouwerskolk en het Stadion. En daarom deed het hem zo buitengewoon groot genoeg, dat zoveel atleten vandaag naar Amsterdam gekomen waren om gezamenlijk Hil v. d. Mey te herdenken. Spreker had vaak de bewering gehoord, dat „HAARLEM“ staat of valt met v. d. Mey. Wanneer deze bewering thans bewaarheid zou worden, dan zou dat de grootste belediging zijn voor het werk van onze erevoorzitter. „HAARLEM“ zal niet vallen, nu niet en nooit niet, wanneer wij allen

gezamenlijk onze schouders zetten onder het machtige werk, dat hij ons heeft nagelaten. Aldus besloot de heer v. Duin. Hierna namen alle aanwezigen een ogenblik van aangrijpende stilte in acht. Vervolgens sprak Steph v. Musscher nog enkele woorden. Hij wees er op, dat weliswaar de persoon v. d. Mey er niet meer was, doch dat zijn geest zou blijven voortleven en dat die geest van onmisbare steun zou zijn in de komende jaren.

En toen ging de ploeg de baan op om zich klaar te maken voor de onderlinge wedstrijden. Onderlinge wedstrijden op de herdenkingsdag van een overledene? Inderdaad, want alle redevoeringen ten spijt hoe zouden we beter de nagedachtenis van Hil v. d. Mey, de wedstrijdman bij uitnemendheid, kunnen eren, dan met wedstrijden? De idee om op die gedenkwaardige eerste Pinksterdag de vastgestelde trials doorgang te laten vinden, was werkelijk uitstekend. Dat was geen gesproken woord, maar een daad in de geest van de ere-voorzitter.

De onderlinge wedstrijden.

Op de 100 m zag ik een fel lopende Arie Schaap, maar het was ook nu weer Co Wullems, die qua conditie de beste indruk maakte. Op de 400 m is Cor Dekker nog steeds heer en meester bij ons, maar de op deze afstand toch practisch ongetrainde Henk Willems deed het ook verrassend goed. Wim v. Gog liep een snelle 1e ronde van de 1000 m, dacht toen, dat hij al gewonnen had en sukkelde in slaap om plotseling onaangenaam te ontwaken door een felle demarrage van . . . Jan Koopman, die met plannen van een come back rondloopt en dit blijkbaar serieus wil doen. Wim bezette tenslotte de 1e plaats, Jan werd nr. 2 en Jan Hermans (still going strong) werd 3e. Op de 3000 m viel Dick Jordens na 3 ronden af en de strijd werd verder uitgeknopt tussen Bas Fennis en Wim v. Deursen. Bas maakte af en toe onverstandige tussensprintjes en in de laatste ronde liep Wim gemakkelijk van hem weg.

Toch zijn we, wat de lange afstand betreft, nog niet op het peil van de oorlogsjaren. Voor de toekomst van de 100 m behoeven we ons geen zorg te maken. Dick Sloos, Ernst Scholten en Gerrit Scholten, het zijn drie junioren, die gemakkelijk binnen de 12 sec. blijven. Neem daarbij knapen als Leen Brijs, Jan ten Wolde en Cor Jaspers, die tussen de 12 en de 13

zitten en ik kan werkelijk niet inzien, waarom we dit jaar geen ploeg zouden kunnen formeren, die de nationale titel op de 4×100 m junioren in de wacht kan slepen. Toen b.v. de 4×100 m werd gelopen, was het slechts aan de verbeterde eindspurt van Arie Schaap te danken, dat de „oudjes“ van onze juniorenploeg konden winnen. De 300 m ging, zonder dat onze sterkste jongens meededen, in 40 sec. rond.

En zo eindigde dan de Stadiontraining 1947. Ongetwijfeld zal 't in de bedoeling hebben gelegen enkele dankwoorden te spreken tot het trio Jan Hut, Gerard Rinkel en Gerrit Eysker. Helaas ontbraken door ziekte en omstandigheden twee van de drie coaches, zodat van een dankwoord niets is gekomen. Laat het drietal echter overtuigd zijn van de grote dankbaarheid van de jongens, een dankbaarheid, die zich ongetwijfeld in het seizoen zal uiten in een uitstekende vooruitgang in prestaties.

So Long.

KLINKENDE KLEINIGHEDEN

Met de Pinksterdagen organiseerde de Delftse lange-afstand wandelvereniging een 200 km wandelwedstrijd in de omgeving van Delft. Aan deze wedstrijd werd deelgenomen door ons lid Cor Bosloper en hij boekte een opvallend succes. Hij behoorde n.l. niet alleen bij de 12 deelnemers, die van de 39 gestarte personen de totaal-afstand uitwandelden, maar ook kwam hij als nr. 2 binnen in een tijd van **31 uur, 45 min.** Werkelijk een respect afdwingende prestatie van onze sintelbaan-expert, voor wie de Vierdaagse wel niet meer dan een peuleschilletje zal betekenen. Wij vertrouwen, dat Cor ons van de winter in ons blad eens wat meer over dergelijk soort wedstrijden zal willen vertellen.

STADHUISPERIKELLEN

„Huwelijksvoltrekking op Donderdag 5 Juni a.s., 11.30 uur,“ aldus luidde het slot van de kennisgeving van Tiny en Dick Jordens.

En dat er die Donderdag iets zou gebeuren, stond bij voorbaat vast. Dat Dick b.v. tijdens zijn laatste rit als vrijgezel in een aanrijding betrokken werd, wekte in het geheel geen verwondering. Dat hij ons belangstellenden een 20 minuten liet

wachten, och, het was eigenlijk vanzelfsprekend. En dat een gesloten stadhuisdeur — welke gesloten bleef, ondanks het „Open de deur, Richard“ — het gezelschap in een zegenrijk regentje liet wachten, wie verwondert zich daar nu over?

Nadat echter de nalatige — Richard? — de poort ontsloten had en zich voor de lange tafel iets groots voltrokken had, startte een gelukkig lachende Dick met ega onder een soort sportkrijgsgezing voor een heel lange race.

Moge zij een goede tijd maken.

DE OOGST VAN DE EERSTE WEDSTRIJDDAG OP 1 JUNI

2 Promoties en 2 nieuwe clubrecords

Ideaal atletiekweer, bemoedigende resultaten, maar ook . . . bedroevend slechte wedstrijdorganisatie, ziedaar de enkele woorden waarmede wij het eerste atletiek-treffen in 1947 op de sintelbaan van SUOMI zouden kunnen omvatten. Ja, deze organisatie kan men moeilijk een propaganda voor onze sport en nog minder een reclame voor de organiserende vereniging zelf noemen. Hoe vaak dient het nog de h.h. wedstrijdorganisatoren onder het oog gebracht te worden, dat het succes en de propagandistische waarde van een wedstrijd staat en valt met de kwaliteit en niet met de kwantiteit van de te verwerken nummers. Zelfs een doorkneed wedstrijd-leider als onze N.T.C.-voorzitter Willink hoorden wij na afloop vertwijfeld uitroepen: „Dat nooit meer, heren!“

Enfin, ook deze medaille heeft gelukkig een goede keerzijde en dat zijn de over het algemeen zeer behoorlijke resultaten van onze clubgenoten. Te beginnen bij de loopnummers:

Hoewel wij reeds in de eerste serie van de 200 m B een in puike vorm verkerende Co Wullems in actie zagen (2e in 24 sec.),

was zijn royale overwinning in de finale voor ons een verrassing op zich. 23.6 op de eerste wedstrijd van het seizoen is veelbelovend, doch vooral de flitsende wijze waarop hij in de eerste 100 m voor een veilige voorsprong zorgde (het verschil met no. 2 aan de finish bedroeg 0.6 sec.) doet ons zeer hoopvol stemmen t.a.v. de verdere prestaties van deze sprinter. Henk Schreuder viel met zijn 4e plaats in de serie (24.1) enigszins tegen. Ofschoon na 150 m nog duidelijk op de 2e plaats lopend, werd een minder sterke eindspurt hem noodlottig, waardoor nog twee lopers hem passeren konden.

Ook Jan v. d. Horst bracht het op de 100 m C niet verder dan een 4e plaats in de serie. Tijd 12.3.

Op de 400 m Invitatie zagen wij het bekende quintet Blok—Bakels—De Kroon—Mahieu—Dekker weer eens aan het werk, echter nu met dit verschil dat een uit vorm zijnde Blok de eerste viool door de pittige Bakels zag bespelen. Cor Dekker herstelde zich na een wat zwakke eerste 300 m uitstekend door op het laatste rechte eind de sterke V. en L.-er Mahieu te kloppen en in 52.5 de 4e plaats te bezetten.

De 800 m B werd een klinkende overwinning voor Harry Wernik. Het gemak waarmee hij deze race in de fraaie tijd van 2.04,0 sec. „draaide”, wekt bij ons het vermoeden, neen de overtuiging, dat Harry bij wat meer tegenstand zeer zeker tot nog betere prestaties in staat is. Intussen onze gelukwensen bij deze intrede in de klasse der „cracks”, Harry!

Ook de 1500 m B behoorde door de „joyeuse rentrée” van Jan Koopman tot de lichtpunten van dit seizoenbegin. Ofschoon na zijn keurige 1000 m op onze „onderlinge” in het Stadion niet geheel onverwachts, was Jan's 4 min. 20.2 sec., maar vooral de „fighting spirit”, waarmee hij zijn zege bevocht, in één woord bewonderenswaardig en in menig opzicht een voorbeeld voor menig jongere. Onze tweede man op dit nummer, Jan Hermans, kon na 800 m het tempo niet meer volgen en zakte nadien steeds meer af.

De 5000 m A-B werd door het falen van de A-klassers een aangelegenheid tussen de B-klassers, waarbij onze Bas Fennis zich danig roerde. In de voorlaatste ronde kon onze man de eindspurt van zijn medekoplopers Boere, Overdijk en Bruin echter niet weerstaan en bezette hij na een moe-dig gelopen wedstrijd de 4e plaats in 17 m.

7.1 sec. Wim van Deursen en Jan Joustra bleken er „uit” te zijn en moesten met bescheiden plaatsen genoegen nemen.

Bij de veldnummers zijn vooral de prestaties van Jan Belle en Theo Wernik, resp. op kogel en speer, het vermelden waard. Jan stootte zich met de kogel reeds direct in de B-klasse, 11.79 m, waarmee hij de 1ste plaats bezette is een hoopvol begin en opent perspectieven voor de toekomst van onze kogelstoters-garde. Theo's worp van 45.46 m, die hem de 2e plaats in de C-klasse opleverde, is heel dicht in de buurt van de B-grens (46 m). Hopen wij dat zijn volgende worp daar voorbij zal zijn.

Arie Mulder blijkt dit seizoen met de discus ernstige plannen te hebben, gezien zijn 36.69 m, die hem de 2e prijs in de B-klasse bracht. Wij vermoeden, dat de lessen van Gerrit Eysker nu al hun vruchten afwerpen.

Bep Ebskamp was met de speer minder succesvol. Met 35.57 m eindigde hij in de C-klasse op de 5e plaats.

Ger van Berkel probeert het dit jaar eens bij het hoogspringen. Hij bereikte 1.55 m en bezette hiermede de 3e plaats in de C-klasse.

En nu onze junioren. De vooruitgang van deze „hope Haarlems” is, in vergelijking met het vorige seizoen, zeer opvallend. De beste prestaties leverde ongetwijfeld Dick Slogs met zijn fraaie 11.6 zege (tegen vorig jaar 12.3!) in de eindstrijd van de 100 m. Reeds in de serie noteerde hij deze fraaie tijd, die een nieuw junioren-club-record betekent (oud record 11.7 t.n.v. E. Scholten en W. Dernison), ondanks het feit, dat hij abusievelijk reeds op 80 m finishte. In de finale was Dick en door zijn sterke start en zijn nu feilloze finish onbereikbaar voor de anderen.

Ernst Scholten plaatste zich via een 2e plaats in de serie (11.9) in de eindstrijd. Hierin misten wij echter zijn felle eind-sprint, welke hem zeker een beter resultaat dan de 4e plaats in 11.9 gebracht zou hebben.

Het lopen van Leen Brijs bleek enigszins aan soepelheid ingeboet te hebben. Slechts na zeer felle strijd in de laatste meters kon hij de 3e plaats in zijn serie (12.3) voor zich behouden, hetgeen echter niet voldoende was voor een plaats in de finale. Hierom echter niet getreurd, Leen, het seizoen is nog lang genoeg.

De tweede verrassing bij de junioren

was het nieuwe clubrecord van Marius Schutte op de 800 m, waardoor het sinds 1944 daterende record van Jaap Kanis, 2 min. 13.2 sec., teruggebracht werd op 2 min. 11.9 sec. Voorwaar een prachtige prestatie, die zeker onze gelukwensen waard is.

Doch ook Hans Busé heeft in de 2e serie van dit nummer een heel behoorlijke race gelopen. In het begin leek het erop of Hans van meet af zou gaan winnen. Na 600 m bleek echter dat het hoge tempo van de eerste ronde hem parten had gespeeld, waardoor hij de aanvallen van verscheidene lopers niet meer kon weerstaan. Bij een betere krachtsverdeling achtten wij hem echter in staat zijn nu bereikte tijd van 2 min. 12.7 sec. aanmerkelijk te verbeteren. In ieder geval zijn wij zeer benieuwd naar de verdere resultaten van onze jeugdige 800 m-matadores, bij wie zich hopelijk ook gauw Hans v. d. Berg en Ab de Vries zullen voegen.

Resumerend kunnen wij dus aan de hand van deze eerste baanprestaties zeggen, dat er alle reden is het seizoen met vrouwen en enthousiasme tegemoet te zien.

Gévébé.

REGIONALE WEDSTRIJDEN OP DE D.E.M.-SINTELBAAN OP ZONDAG 8 JUNI

Nieuw clubrecord van Jan Lejeune op kogelstoten Junioren Uitstekende 800 m van Ab de Vries

Toen de blocnote, waarop ik enkele aantekeningen maakte tijdens deze wedstrijd bijna uit mijn handen woei, moest ik onwillekeurig denken aan de 2e Pinksterdag van het vorig jaar, toen we ook daar op de sintelbaan van D.E.M. zaten en het evenals nu voor de jongens praktisch geen doen was tegen de stormwind op te tornen. Tot nu toe heeft die bevriende vereniging van ons daar aan de overkant van het kanaal nog geen geluk gehad met haar wedstrijden. En als bij de slechte weersomstandigheden ook nog gelopen moet worden op een zeer rulle baan, ja, dan zijn goede prestaties op de loopnummers bij voorbaat uitgeschakeld. Van een recordverbetering op de 4 × 100 m jun., die onder normale omstandigheden in de lijn der verwachting had gelegen, was nu

geen sprake, doch wel moest een ander junioren-record er aan geloven. Het was onze nieuwe aanwinst Jan Lejeune, die het drie jaar oude record van Wim Dernison (12.56 m) omverkegelde en het bracht op 14.09 m. Jan is een jongen, die zich in de enkele maanden, dat hij bij ons lid is, reeds volkomen aan de sfeer van de club heeft aangepast en zich bij ons dan ook volkomen thuis voelt. Juist hierdoor zijn we er van overtuigd, dat hij ondanks deze reeds fantastische prestatie nog verder zal komen, veel verder zelfs. Inmiddels Jan, van harte gelukgewenst. Nog een andere junior deed van zich spreken. Het was Ab de Vries, die zich na een buitengewoon moedig gelopen 800 m pas op de streep geslagen zag. Zijn tijd, 2.15.8, mag er, gezien de weersomstandigheden, zijn. Dit is na Marius Schutte, die het bij D.E.M. kalm aan deed, en Hans Busé de derde junior op de 800 m, die ik in staat acht nog dit seizoen beneden de 2.10 te komen. Ook op dit nummer begint het voor ons te dagen. Onze andere junioren deden het, ik zou haast zeggen vanzelfsprekend, eveneens weer heel goed. Op de 100 m had Dick Sloos een onverwachte felle strijd te leveren tegen Ernst Scholten en Dick kon slechts met miniem verschil zegevieren. Voor beiden werd dezelfde tijd, 12 sec., afgedrukt. Gerrit Scholten werd in de eerste finale achter Dick en Ernst 3e in 12.5, doch een tijdsverschil van 0.5 sec. was m.i. veel te groot. Deze foutieve tijdopname kostte hem echter de 3e plaats, want in de 2e finale noteerde nr. 1 12.3 sec., zodat Gerrit met de 4e plaats genoegen moest nemen, hetgeen vooral jammer was, omdat hij in de serie 11.9 sec. had genoteerd. Cor Jaspers moest bij het hoogspringen genoeg nemen met een sprong van 1.35 m, hetgeen minder is dan we de laatste tijd van hem gewend zijn. Jan ten Wolde deed het bij het verspringen uitstekend met een sprong van 5.48 m, terwijl hij bij het hoogspringen het clubrecord met een sprong van 1.53 m egaliseerde. Bravo Jan! Precies op het moment, dat er gestart werd voor de 4 × 100 m un. begon het hard te regenen, waarvan Dick Sloos blijkbaar zo schrok, dat hij vergat weg te gaan. Hij herstelde zich echter snel en wisselde reeds met grote voorsprong op Cor Jaspers van onze 2e ploeg, die op zijn beurt weer ver voorlag op de eerste man van Doves. Jan Lejeune, Gerrit Scholten en Ernst Scholten zorgden

er voor, dat de 1e ploeg met zeer ruim verschil als nr. 1 finishte in 51.3 (het goot en het stormde), terwijl na Cor Jaspers onze 2e ploeg met Hans v. d. Berg, Marius Schutte en Jan ten Wolde, Doves geen schijn van kans gaf. Tijd 56.

Na de heldedaden van onze junioren nog even in sneltreinvaart iets over de verrichtingen van de senioren. Co Willems is hard op weg onze beste sprinter te worden. Hij won ditmaal zonder moeite de 100 m in 11.6 (serietijd 11.5). Henk Schreuder deed het ook best en werd tweede in 11.8. Op de 400 m moesten Gé van Ee en Herman Scholten met bescheiden plaatsen genoegen nemen (tijd Herman 58.3). Jan Koopman deed het beter en klopte op de 1500 m de moedig, maar onverstandig lopende De Ree van het Haarlemse Holland in een lange eindspurt. Jan noteerde een tijd van 4.33.2. Ook Wim v. Deursen bleek enigszins over zijn inzinking heen te zijn en bezette, na aanvankelijk Koopman goed gesteund te hebben in zijn poging De Ree te achterhalen, de 3e plaats in 4.44.2. Dick Jordens werd vijfde in 4.50.0 en Jan Hermans nam met een nog bescheidener plaats genoegen. De 100 m C was voor een lachende Henk Willems in 12.5. Bij het kogelstoten bracht Bep Ebskamp het tot 9.69, hetgeen nog goed genoeg bleek voor een 3e plaats, terwijl Belle 5.63 m versprong, hetgeen ons ook een 3e paatse opleverde. Rest nog te vermelden, dat het doorgaan van deze wedstrijden zeer bedenkelijk geweest zou zijn, wanneer onze vice-voorzitter niet op energieke wijze de leiding op zich genomen had, hetgeen hem zó goed afging, dat we op een gegeven ogenblik 20 minuten voor waren op het chronologisch overzicht.

So Long.

SPORTWIJSHEDEN

De meeste sportmensen slagen niet, omdat zij de moed missen dikwijls achter elkaar te verliezen.

Een goed sportman vertelt lachend over zijn slechte wedstrijden. Een slecht sportman begint te huilen als hij er aan denkt.

Niet zijn successen typeren de sportman, maar de wijze, waarop hij zijn nederlagen weet te dragen.

ATHLETENLEED

Als in de vele bars te Scheveningen,
Het „Jazzband“-strijkje vrolijk speelt,
„Le fin diseur“ met toegeknepen ogen
En zacht geluid verliefde liedjes kweelt,
Wanneer het dof geknal van

[sodawaterflesjes

Met stoelgeschuif en lachen zich vermengt,
Als lieve lipjes aan een rietje zuigen,
Verheugd door het genot, dat

[Coca Cola schenkt,

Als „Bertha“ ronddooit met haar

[bloemenmandje,

Een lieve schone zich de boezem tooit
Met een rode roos, zoëven pas ontloken,
Een zoete geur bedwelmend

[om zich strooit,

Wanneer in het rond de schoonste

[kleuren dwarr'len

Van heldergroen en paars en

[blauw en wit,

Dan . . . moet ik potverdikkie

[naar m'n nest toe,

Omdat ik in de P.H.-ploeg voor het club-
[kampioenschap zit!

(Vrij naar Pierrot.)

WEDSTRIJDAGENDA JULI

- 6 Juli: **Nationale estafettenkampioenschappen te Amsterdam.**
- 13 Juli: **Dualmeet Haarlem-Schaerbeek te Zandvoort.**
- 20 Juli: **Nationale B-kampioenschappen te Roosendaal.**
Nationale Junioren-kampioenschappen te Rotterdam.
- 27 Juli: **Nationale wedstrijden A. A. C. Amsterdam.**
- 2/3 Aug.: **Nederlandse kampioenschappen te Amsterdam.**

